

Hamaikagarren urtebetetzeko oparia

Bazen behin, lore-belardiz eta mendi garaiz inguratutako herrixka txiki batean, Paula izeneko neskato bat bizi zen. Paula neska alai eta irudimentsua zen, abentura-liburuak irakurtzea eta magiaz eta miratiez betetako mundu urrunei buruz amets egitea maite zuena. Hamaika urte bete zituen egunean, zerbait apartekoa gertatu zen, bere bizitza betiko aldatu zuena.

Bere urtebetetze goizean, Paula leihotik sartzen ziren lehen eguzki-izpiekin esnatu zen. Familiak besarkada eta irribarreekin zoriondu zuen, eta dena urtebetetze normal bat zirudien, txokolatezko tarta eta opariak paper distiratsuan bilduta. Baina Paulak atea ireki zuenean egunkaria hartzeko, urrezko zigilu batekin zigilatutako gutun bat aurkitu zuen, bere izena letra dotoreetan idatzita zeramana.

Jakin-minez, gutuna ireki eta irakurtzen hasi zen. Gutunak zioen Paula antzinako errege-familia baten ondorengo galdua zela, eta, iragarpen zahar baten arabera, hamaika urte betetzen zituen egunean, erreinu osoa eta bere arbasoen aberastasunak jasoko zituela. Paulak ezin zuen sinetsi irakurtzen ari zena; hainbeste maite zituen liburuetako istorio horietako bat zirudien.

Bitartean, zaldi zuriek tiratutako gurdi bat agertu zen bere etxeko atean, dotore jantzitako gidari batekin, Llorenç jauna bezala aurkeztu zena, errege-familiaren ondasunen administratzailea. Llorenç jaunak gurdira igotzeko gonbidatu zuen, bere jauregi berrira eraman ahal izateko.

Paula, apur bat urduri, baina hunkituta, gurdira igo zen, eta horrela hasi zen bere bizitza berria. Orduak eman zituzten bidaian, ipuinetako paisaiak zeharkatuz, baso sorgindu handi baten erdian kokatutako jauregi dotore batera iritsi ziren arte. Jauregia Paulak inoiz amestu zuena baino ederragoa zen, zerura iristen ziren dorreekin eta lore exotikoz eta animalia hiztunez betetako lorategiekin.

Jauregian iritsita, Paula erreinuko printzesa koroatu zuten. Printzesa baten heziketa jaso zuen, hizkuntza zaharrak, errege-etiketa eta baita arte magikoak ere ikasiz. Baina Paulak gehien maite zuena besteei laguntzea zen. Bere aberastasunak luxuz gozatzeko ez ezik, bere menpeko berrien bizitza hobetzeko ere erabiltzea erabaki zuen. Eskolak eta ospitaleak sortu zituen, eta erreinuko errepideak eta ur iturriak hobetu zituen.

Denborarekin, Paula agintari maite bihurtu zen, ez bakarrik bere aberastasunagatik, baita bere adeitasunagatik eta justiziagatik ere ezaguna. Abenturak bizitzen jarraitu zuen, eta horietako batzuk haurtzaroan irakurri zituen liburuetakoak ere gainditu zituen.

Eta horrela, Paula printzesaren istorioa kondaira bihurtu zen, belaunaldiz belaunaldi kontatuko zen istorio bat, guztiei gogoraraziz benetako aberastasuna ez dagoela altxorretan bakarrik, baizik eta barruan daramagun adeitasunean eta ausardian.